

२०७३ जेष्ठ १० सोमबार २३-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- यो दुनियाँ कब्रिस्तान (चिहान) हुँदैछ त्यसैले यसमा दिल नलगाऊ, परिस्तानलाई याद
गर।”

प्रश्न:- तिमी गरिब बच्चाहरू जस्तो भाग्यमानी दुनियाँमा कोही पनि छैनन्, किन ?

उत्तर:- किनकि तिमी गरिब बच्चाहरू नै डाइरेक्ट उहाँ बाबाको बनेका छौ, जसद्वारा सद्गतिको
वर्सा मिल्छ। गरिब बच्चाहरूले नै पढ्छन्। धनवानले यदि केही पढेको भए पनि
उनलाई बाबाको याद कम रहन्छ। तिमीलाई त अन्त्यमा बाबा सिवाय अरु केही पनि
याद आउँदैन। त्यसैले तिमी सबैभन्दा भाग्यमानी हो।

गीत:- दिल का सहारा टूट न जाये.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाइरहनुभएको छ र बच्चाहरूले बुझिरहेका छन्, अवश्य
यो दुनियाँ अब कब्रिस्तान बन्नेछ। पहिले यो दुनियाँ परिस्तान थियो, अहिले पुरानो भएको छ,
त्यसैले यसलाई कब्रिस्तान भनिन्छ। सबै चिहानमा पुग्नु नै छ। पुरानो चीज चिहान हुन्छ अर्थात्
माटोमा मिल्छ। यो कुरा पनि केवल तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ, दुनियाँले जान्दैन। केही
बेलायतीहरूलाई थाहा छ, चिहान हुने समय देखिन्छ। तिमी बच्चाहरूले पनि जान्दछौ- परिस्तान
स्थापना गर्ने बाबा हाम्रो बाबा फेरि आउनुभएको छ। बच्चाहरूले यो पनि जान्दछन्, यदि यस
कब्रिस्तानमा दिल लगायो भने घाटा पर्छ। अहिले तिमीले बेहदका बाबाद्वारा बेहदको सुखको वर्सा
लिइरहेका छौ, त्यो पनि कल्प पहिले जस्तै। यो तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा हर कदममा रहनुपर्छ,
यही मनमनाभव हो। बाबाको यादमा रहनाले परिस्तानी बन्छौ। भारतखण्ड नै परिस्तान थियो अरु
कुनै खण्ड बन्दैन। यो हो माया रावणको आडम्बर। यो थोरै समय चल्नेवाला छ। यो हो भुटो
प्रदर्शन। भुटो माया, भुटो काया हो नि। यो पछाडिको आडम्बर हो। यसलाई हेरेर सम्झन्छन्,
स्वर्ग त अहिले छ, पहिला नर्क थियो। ठूला-ठूला भवन बनाइरहन्छन्। यो १०० वर्षको प्रदर्शन
हो। टेलिफोन, बिजुली, हवाईजहाज आदि सबै १०० वर्ष भित्र बनेका हुन्। कति देखावटी छ
त्यसैले सम्झन्छन् स्वर्ग त अहिले हो। दिल्ली पुरानो के थियो ? अहिले नयाँ दिल्ली कति राम्रो
बनेको छ। नामै राखेका छन् न्यू दिल्ली। बापूले जुन चाहन्थे- नयाँ दुनियाँ रामराज्य होस्,
परिस्तान होस्। यो हो अस्थायी आडम्बर। कति ठूला-ठूला भवन, फोहोरा आदि बनाउँछन्, यसलाई
बनावटी स्वर्ग भनिन्छ, अल्पकालको लागि। तिमीले जान्दछौ- यसको नाम कुनै स्वर्ग होइन।
यसको नाम नर्क हो। नर्कको पनि एक प्रदर्शन छ। यो हो अल्पकालको प्रदर्शन। यो अब गयो कि
गयो।

अहिले बाबाले बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- एक त शान्तिधामलाई याद गर। सबै मनुष्य मात्रले
शान्तिलाई नै खोजिरहन्छन्, कहाँबाट शान्ति मिल्छ ? यो प्रश्न त सारा दुनियाँको हो, दुनियाँमा
शान्ति कसरी हुन्छ ? मनुष्यहरूलाई यो थाहा छैन, हामी सबै वास्तवमा शान्तिधामका निवासी हौं।
हामी आत्माहरू शान्तिधाममा शान्त रहन्छौं फेरि यहाँ आउँछौं, पार्ट खेल्न। त्यो पनि तिमी
बच्चाहरूलाई थाहा छ। अहिले तिमीले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ, शान्तिधाम हुँदै सुखधाम जान।
हरेकको बुद्धिमा छ हामी आत्माहरू अहिले जान्छौं आफ्नो घर, शान्तिधाम। यहाँ त शान्तिको कुरा

हुन सक्दैन । यो हो नै दुःखधाम । सत्ययुग पावन दुनियाँ, कलियुग हो पतित दुनियाँ । यी कुराको ज्ञान अहिले तिमी बच्चाहरूमा आएको छ । दुनियाँहरूले त केही पनि जान्दैनन् । तिम्रो बुद्धिमा आएको छ, बेहदका बाबाले हामीलाई सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य सम्भाउनुहुन्छ । फेरि कसरी धर्म स्थापकहरू आएर धर्म स्थापना गर्छन् । अहिले सृष्टिमा कति अथाह मनुष्य छन् । भारतवर्षमा पनि धेरै छन्, भारत जब स्वर्ग थियो तब धेरै धनवान थियो, अरू कुनै धर्म थिएन । तिमी बच्चाहरूलाई दिनहुँ रिफ्रेश गरिन्छ । बाबा र वर्सालाई याद गर । भक्तिमार्गमा पनि चल्दै आउँछ । सदैव औंला माथि देखाउँछन्, परमात्मालाई याद गर । परमात्मा अथवा अल्लाह वहाँ हुनुहुन्छ । तर केवल यत्तिकै याद गर्नाले कहाँ केही हुन्छ र । उनीहरूलाई यो पनि थाहा छैन— यादद्वारा के फाइदा हुन्छ ? उहाँसँग हाम्रो के सम्बन्ध छ ? जान्दैनन् । दुःखका समयमा पुकार्छन्, हे राम..... आत्माले याद गर्छ । तर उनीहरूलाई यो थाहा छैन, सुख-शान्ति केलाई भनिन्छ । तिम्रो बुद्धिमा आउँछ, हामी सबै बाबाका सन्तान हौं अनि फेरि दुःख किन हुन्छ ? बेहदका बाबाद्वारा सदा सुखको वर्सा मिल्नुपर्छ । यो पनि चित्रमा स्पष्ट छ । भगवान् हुनुहुन्छ नै स्वर्गको स्थापना गर्नेवाला, हेविनली गड फादर । उहाँ आउनुहुन्छ पनि भारतवर्षमा नै हो । तर यो कसैले पनि बुझ्दैनन् । देवी-देवता धर्मको स्थापना अवश्य संगममा नै हुन्छ, सत्ययुग कसरी हुन सक्छ ! तर यो कुरा अरू धर्मकाले जान्दैनन् । यहाँ त बाबा नै ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, सम्भाउनुहुन्छ, आदि सनातन देवी-देवता धर्म कसरी स्थापना हुन्छ । सत्ययुगको आयु लाखौं वर्ष भन्नाले धेरै टाढा बनाएका छन् । तिमी बच्चाहरूले चित्रमा पनि सम्भाउनुपर्छ । भारतवर्षमा यी लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो । यिनीहरूले कसरी, कहिले यो राज्य पाए, यो जान्दैनन् । केवल भन्छन्, यी सत्ययुगका मालिक थिए । उनीहरूका अगाडि गएर भीख माग्छन्, अल्पकालको लागि केही न केही मिल्छ । कसैले दान-पुण्य गर्छन् भने उनीहरूलाई पनि अल्पकालको लागि फल मिल्छ । गरिब पंचायतका मुखियाहरूलाई पनि त्यति खुशी हुन्छ, जति धनवान मुखियाहरूलाई । गरिबले पनि आफूलाई सुखी सम्भन्छन् । मुम्बईमा हेर, गरिबहरू कस्ता-कस्ता स्थानमा रहन्छन् ! तिमी बच्चाहरूले अहिले बुझ्नेका छौ, हुन त करोडपति छन् तर कति दुःखी छन् । तिमीले भन्छौ— हामी जस्तो भाग्यशाली अरू कोही छैन । हामी प्रत्यक्ष बाबाको बनेका छौं, जसद्वारा सद्गतिको वर्सा मिल्छ । ठूला-बडा मानिसहरूले कहिल्यै पनि उच्च पद पाउन सक्दैनन् । जो गरिब छन्, उनीहरू धनवान बन्छन् । पढ्छौ तिमीले, उनीहरू त अनपढ छन् । अलिकति पढे भने पनि बाबाको यादमा रहन सक्दैनन् । अन्त्यमा तिमीलाई बाबा सिवाय अरू केही पनि याद रहनु हुँदैन । जान्दछौ— यो सबै कब्रिस्तान हुन्छ । बुद्धिमा रहनुपर्छ— यो जुन हामीले धन्दा आदि गर्छौं, थोरै समयको लागि हो । धनवानहरूले धर्मशाला आदि बनाउँछन् । त्यो कुनै धन्दाको लागि बनाउँदैनन् । जहाँ तीर्थ, वहाँ धर्मशालाहरू नहुने हो भने कहाँ बस्ने ? त्यसैले धनवानहरूले धर्मशालाहरू बनाउँछन् । यस्तो होइन व्यापारीहरू आएर व्यापार गरून् । धर्मशालाहरू तीर्थ स्थानहरूमा बनाइन्छ । अहिले तिम्रो सेवाकेन्द्र ठूलो भन्दा ठूलो तीर्थ हो । तिम्रा सेवा केन्द्रहरू जहाँ-जहाँ छन् ती ठूला भन्दा ठूला तीर्थ हुन्, जहाँ मनुष्यलाई सुख-शान्ति मिल्छ । तिम्रो यो गीता पाठशाला महान् छ । यो आम्दानीको स्रोत हो । यसबाट तिमीलाई धेरै आम्दानी हुन्छ । तिमी बच्चाहरूका लागि यो पनि धर्मशाला हो । सबैभन्दा ठूलो तीर्थ हो । तिमीले बेहदका बाबाद्वारा बेहदको वर्सा लिन्छौ । यो जस्तो महान् तीर्थ कुनै हुँदैन । ती तीर्थमा गएर तिमीलाई केही

२०७३ जेष्ठ १० सोमबार २३-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन पनि मिल्दैन। यो पनि तिमीले जान्दछौ- भक्तहरूले धेरै प्यारसँग मन्दिर आदिमा चरणामृत लिन्छन्। सम्झन्छन्- त्यसबाट हाम्रो हृदय पवित्र हुन्छ। तर त्यो त पानी हो। यहाँ त बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने वर्षा मिल्छ। अहिले बेहदका बाबाद्वारा तिमीलाई बेहदको खजाना मिल्छ। खासगरी शंकरका पासमा जान्छन्, सम्झन्छन्- अमरनाथले पार्वतीलाई कथा सुनाए। भन्दछन्- भरिदिनुहोस् भोली..... तिमीले अविनाशी ज्ञान रत्नहरूले भोली भन्छौं। अमरनाथले बसेर कुनै एक जनालाई कहाँ कथा सुनाउनुहुन्छ र। अवश्य धेरै हुनुपर्छ, त्यो पनि मृत्युलोकमा नै हुनुपर्छ। सूक्ष्मवतनमा त कथा सुनाउने आवश्यकता नै छैन। अनेक तीर्थ बनाएका छन्। साधु-सन्त, महात्मा आदि धेरै जान्छन्। अमरनाथमा लाखौं मानिसहरू जान्छन्। कुम्भको मेलामा गंगा स्नान गर्न सबैभन्दा धेरै जान्छन्। सम्झन्छन्- हामी पावन बन्छौं। वास्तवमा कुम्भको मेला यो हो। ती मेला त जन्म-जन्मान्तर जाँदै आयौ। तर बाबा भन्नुहुन्छ- त्यसबाट फर्केर आफ्नो घर कोही पनि जान सक्दैनन् किनकि जब आत्मा पवित्र बन्छ तब जान सक्छ। तर अपवित्र बनेको हुनाले सबैका पँखेटा काटिएका छन्। आत्मालाई पँखेटा मिलेको छ, योगमा रहेमा आत्मा सबैभन्दा तीव्र उड्छ। कसैको हिसाब-किताब लण्डनमा, अमेरिकामा छ भने तुरुन्तै उड्छन्। वहाँ सेकेण्डमै पुग्छ। तर मुक्तिधाममा त जब कर्मातीत हुन्छ अनि जान सक्छन्, तबसम्म यहीं जन्म-मरणमा आउँछन्। जसरी ड्रामा टिक-टिक गर्दै चल्यो। आत्मा पनि त्यस्तै हो, टिक भयो, बित्यो। यो जस्तो तीक्ष्ण अरू कुनै चीज हुँदैन। धेरै भन्दा धेरै सबै आत्माहरू मूलवतनमा जानेवाला छन्। आत्मालाई कहाँ कहाँ पुग्नको लागि धेरै बेर लाग्दैन। मनुष्यले यी कुरा बुझ्दैनन्। तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आउँछ, नयाँ दुनियाँमा अवश्य थोरै आत्माहरू हुन्छन् र वहाँ धेरै सुखी हुन्छन्। तिनै आत्माहरूले अहिले ८४ जन्म भोगेर धेरै दुःखी भएका छन्। तिमीलाई सारा चक्रका विषयमा थाहा भएको छ। तिम्रो बुद्धि चल्यो र अरू कुनै मनुष्य मात्रको बुद्धि चल्दैन। प्रजापिता ब्रह्माको पनि गायन छ। कल्प पहिला पनि तिमी यस्तै ब्रह्माकुमार-कुमारी बनेका थियौ। तिमीले जान्दछौ- हामी प्रजापिता ब्रह्माका बच्चाहरू हौं। बाबाले हामीद्वारा स्वर्गको स्थापना गराइरहनुभएको छ। जब नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार लायक बन्छौं अनि फेरि पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। त्रिमूर्तिको पनि यही गायन गरिन्छ। त्रिमूर्तिको चित्र पनि राख्छन्। त्यसमा शिवलाई देखाउँदैनन्। भनिन्छ पनि, ब्रह्माद्वारा स्थापना, कसले गराउनुहुन्छ? शिवबाबाले। विष्णुद्वारा पालना। तिमी ब्राह्मणहरू अहिले लायक बनिरहेका छौ, देवता बन्नको लागि। अहिले तिमीले त्यो पार्ट खेलिरहेका छौ। कल्प पछि फेरि पनि खेल्छौ। तिमी पवित्र बन्छौ। भन्छौ- बाबाको आदेश छ, कामरूपी शत्रुलाई जित, म एकलाई याद गर। धेरै सजिलो छ। भक्तिमार्गमा तिमी बच्चाहरूले धेरै दुःख देखेका छौ। कतै अलिकति सुख भए पनि अल्पकालको लागि। भक्तिमार्गमा साक्षात्कार हुन्छ। त्यो पनि अल्पकालको लागि तिम्रो आशा पूरा हुन्छ, यो साक्षात्कार हुन्छ, त्यो पनि मैले गराउँछु। ड्रामामा निश्चित हुन्छ। जो बित्यो सेकेण्ड सेकेण्ड, ड्रामा शूट गरिएको छ। यस्तो भन्दैनन्, अहिले शूट भयो। होइन, यो त अनादि बनिबनाउ ड्रामा हो। जति पनि कलाकारहरू छन्, सबैको पार्ट अविनाशी छ। मोक्ष कसैले पाउन सक्दैन। संन्यासीहरूले भन्दछन्, हामी लीन हुन्छौं। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ तिमी अविनाशी आत्मा हौ। आत्मा बिन्दु हो, यति सानो बिन्दुमा ८४ जन्मको पार्ट लेखिएको हुन्छ। यो चक्र चलि नै रहन्छ। जसले सबैभन्दा पहिला पार्ट खेल्न आउँछन्, उनैले ८४ जन्म लिन्छन्। सबैले त लिन

२०७३ जेष्ठ १० सोमबार २३-०५-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन सक्दैन् । तिमी सिवाय अरू कसैको बुद्धिमा यो ज्ञान हुँदैन । ज्ञानको सागर एक बाबा नै हुनुहुन्छ । तिमीले जान्दछौ हामीले बाबाद्वारा वर्सा लिइरहेका छौं । बाबाले हामीलाई पतितबाट पावन बनाउनुहुन्छ । सुख एवं शान्तिको वर्सा दिनुहुन्छ । सत्ययुगमा दुःखको नाम-निशान हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ- आयुष्मान् भव, धनवान् भव.... निवृत्ति मार्गकाले यस्तो आशीर्वाद दिन सक्दैन् । तिमी बच्चाहरूलाई बाबाद्वारा वर्सा प्राप्त भइरहेको छ । सत्ययुग-त्रेता हो सुखधाम । फेरि दुःख कसरी हुन्छ, यो कुरा कसैले पनि जान्दैन । देवताहरू वाममार्गमा कसरी जान्छन्, ती निशानीहरू छन् । जगन्नाथपुरीमा देवताहरूका चित्र, ताज आदि पहिरिएको देखाउँछन् फेरि फोहोरी चित्र पनि बनाएका छन् त्यसैले तिनीहरूका मूर्ति पनि काला राखेका छन्, जसबाट सिद्ध हुन्छ देवताहरू वाममार्गमा गएपछि अन्त्यमा बिल्कुलै काला बन्छन् । अहिले तिमीले जान्दछौ- भारतवर्ष कति सुन्दर थियो फेरि तमोप्रधान बन्नै पर्छ, ड्रामा प्लान अनुसार । अहिले संगममा तिमीलाई यो ज्ञान छ । बाबा हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर । तिम्रा एउटै बाबा, टिचर, गुरु तीनै वटा हुनुहुन्छ । यो सदैव बुद्धिमा रहोस्, शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । यो बेहदको पढाइ हो, जसबाट तिमी ज्ञानवान बनेका छौ । तिमीले सबै कुरा जान्दछौ । उनीहरूले भन्छन्- सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, तिमीले भन्छौ उहाँ पतित-पावन हुनुहुन्छ । कति रात-दिनको फरक छ । अहिले तिमी मास्टर ज्ञानको सागर बनेका छौ, नम्बरवार । जे बाबासँग छ त्यो तिमीलाई सिकाउनुहुन्छ । तिमीले पनि सबैलाई यो कुरा बताउँछौ, बाबालाई याद गर्नु भने २१ जन्मको लागि वर्सा मिल्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) स्वयं रिफ्रेश भएर अरूलाई रिफ्रेश बनाउनको लागि बाबा र वर्साको यादमा रहनु छ र सबैलाई याद गराउनु छ ।
- २) यस पुरानो दुनियाँमा, यस कब्रिस्तानमा दिल लगाउनु छैन । शान्तिधाम, सुखधामलाई याद गर्नु छ । स्वयंलाई देवता बन्ने लायक बनाउनु छ ।

वरदान:- श्रीमतद्वारा सदा खुशी वा हल्कापनको अनुभव गर्ने मनमत र परमतबाट मुक्त भव

जुन बच्चाहरूको हर कदम श्रीमत अनुसार छ, उनीहरूको मन सदा सन्तुष्ट हुन्छ, मनमा कुनै पनि प्रकारको हलचल हुँदैन, श्रीमतमा चल्नाले स्वाभाविक खुशी हुन्छ, हल्कापन अनुभव हुन्छ । जब मनमा हलचल भयो, अलिकति पनि खुशीको मात्रा कम भयो भने चेक गर- अवश्य श्रीमतको अवज्ञा भएको छ । त्यसैले सूक्ष्म चेकिंग गरेर मनमत र परमतबाट स्वयंलाई मुक्त गर ।

स्लोगन:- बुद्धिरूपी विमानद्वारा वतनमा पुगेर ज्ञान सूर्यका किरणको अनुभव गर्नु नै शक्तिशाली योग हो ।